

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. IV. Cur Lazarus cum sudario, Christus sine ullo prodierit è tumulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

diarum Apostolus, viginti quatuor defunctos vitæ restituit. Taceo complures alios è Divorum tabulis jam notos.

Hæc mortis victoria in adversis summo est solatio.

Tob. cap. 19. vers. 25.

Ibid. v. 27.

Ad omnem virtutem actionem extimulat.

1. Cor. c. 15. v. 57. & 58.

* Nos monet ut quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vitæ ambulemus.

Joan. cap. 11. vers. 44. Idem c. 20. v. 6. & 7.

Matt. c. 27. vers. 52.

III. Hæc mortis victoria summo est solatio in adversis planè omnibus. Job veribus scaturiens, carnis jam corrosis, omni pecore abactò, liberis ruinà domus obrutis, vix jam ossibus hærentibus, spirans cadaver, animà in corpore uleroso & in extremis pæne labris malè morante, in fimo velut in sepulchro compositus, canit tamen: Scio, quòd Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terrâ surrecturus sum. Spes ista sic exhilarat, ut qui verus Christi amicus est, totum fellis dolium exhautiat, nec querelarum aut impatientiæ quidquam prodatur: nam illud inter lacrymas lætus canit: Scio, quòd Redemptor meus vivit: Quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non alius. Reposita est hæc spes mea in sinu meo. Nos quidem, quanta Jobus, vix unquam patimur, nihilominus eandem Jobi spem in sinu repositam habemus: Scimus, quia Redemptor noster vivit, & nos de terrâ denuò surrecturi sumus. Ita licet nobis quotidie honoris, pecuniæ, valetudinis, virium, vitæ aliquid defluat; non refert, redibit vita, & cum eâ bona omnia. Mors victa est. Dejicere nos potest in ponte, præcipitare in aquas non potest, nisi volentes.

IV. Victoria hæc Mortis ad omnem virtutis actionem extimulat. Cùm Paulus resurrectionis mysterium argumentis compluribus affirmasset, addit excitandis ad virtutem Christianis: Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum JESUM Christum. Itaque fratres mei dilecti, stabiles estote & immobiles, abundantes in opere Domini semper, scientes, quòd labor vester non est inanis in Domino. Quòd si quis ad eò sibi parcat, viam ad cælum nimis arctam & arduam peratur, hære ac quiescere ubique velit, uti pigri viatores solent, ne quæso fidem ac spem Resurrectionis jactet. Nec credit iste, nec sperat, nisi forsitan fide mortuà, spe vanà. Qui reditum in vitam fidè vivà, spe certà opperitur, et si orbis universi jacturam faciat, Quantillum est, ait, quod perdidit: redibunt hæc omnia, & nos cum illis. Quid enim sunt caduca hæc omnia, nisi umbra, non plaudentis manus sibi digna? Perierint peritura; quid meà interest modò mihi non pereat cælum. Unum atque unicum damnum est æternam vitam perdere. Cetera trivilitium sunt & somnium. Et licet via ad cælum confragosa sit & aspera, non refert, pergamus impigro pede, scientes quòd labor noster non est inanis in Domino.

V. Hæc mortis victoria hoc ipsum idemridem monet, quod Paulus clamat: Ve quomodo Christus surrexit: à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vitæ ambulemus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destrueretur corpus peccati, ut ultra non fieri viamus peccato. Hic nobis ad istam mortis victoriam quæstio duplex nascitur. Prima: Cur Lazarus resurrexit cum sudario, Joanne teste, & statim profuit, qui fuerat mortuus, & facies illius sudario erat ligata. At verò Christus sudarium reliquit in sepulchro. Nam, eodem teste, venit Simon Petrus, & introivit in monumentum, & vidit linteamina posita, & sudarium, quod fuerat supra caput ejus non cum linteamibus positum, sed separatim involutum in unum locum. Hæc prima quæstio. Altera: Cur hoc ipso tempore hujus victoriæ monumenta sint aperta, Matthæo teste: Et monumenta aperta sunt, & multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Utrique quæstioni respondebimus.

§. IV. Cur Lazarus cum sudario, Christus sine illo prodierit è tumulo.

ERgo Lazarus cum sudario, sine illo Christus è sepulchro prodit. Ægypti prorex Josephus iconicum Christi simulacrû tam in aliis multis quàm etiam in isto. Ab herà Joseph non malà vi teneretur pallium reliquit. Nam, quod sacer historicus prodit, Relicto in manu ejus

Gen. c. 39. vers. 12.

pallio fugit, & egressus est foras. Hæc Eusebius Emisensis expendens: Joseph, inquit, detinetur à muliere, Christus à morte; Joseph pallio relicto aufugit, Christus linteamina in sepulchro reliquit, & exsurrexit. Non ita Lazarus prodians è sepulchro cum sudario, quod Christus reliquit, & Angelus monstravit. Nec id mysterio vacat. Christus resurrexit non moriturus amplius, immortalis æternû. Lazarus morti subiectus, ite unquam moriturus, secum fert sudarium.

Si quando classicus remex tritemi exeat, sibi aliquid de foro præstinaturus, compedum aut catenæ partem pede trahit. Quod certè argumento est, cum à scabio & transtris non esse liberum. Ita velit nolit, ad trahendum remum ipsi est redeundum. Ita & Lazarus è tumulo prodit, sed secum lintas, sudarium, lodicem mortuale trahit, ut ipse aliq; omnes nõrnt esse mortis subditum, spectare ad maris mortui remum, sandapilâ denuò claudendum. At verò Christus sine sudario emergit tumulo, solutissimus, liberrimus ab omni mortis vinculo. Gratulatur Paulus, & sacro apostolatu, Scientes, inquit, quòd Christus resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quòd enim mortuus est, peccato mortuus est: quòd autem vivit, vivit Deo.

Nec Christus tantum immortalis, sed & Christi sudarium inter ipsos etiam ignes immortalitatem prætulit. Mahuntas Sarracenorum Princeps, quod Beda & Baronius narrat, hoc ipsum, quod diximus, sudarium octo pedes longum habuit: ut autem exploraret quàm certà id fidei esset, in ignem conjici præcepit. At illud ex igne in aëra se librans, & aliquamdiu velut placidissimè volans in alto cunctabundum hæsit, demum centenibus punctis in præsentis cœlestis Christiani brachia tranquillo motu se demisit. Prodigium tot testatum oculis, quor spectatum.

Porro alterum sudarium, cui cruenta Christi facies impressa, in supremo illo itinere maestissimo Veronicæ relictum est. Hæc matrona civis Solymæa Christi discipula, Magistri ultimos labores miserata, hoc munus à mortuo Domino, ut supra demonstratum est, accepit. Perinde si dixisset Christus: Hoc donarium hæredes sequitur. Testimonia cruciatuum meorum habeant Christiani. Hi nõrnt quantæ molis, quanti & sudoris fuerit, hominem æternæ mortis reum redimere. Penes Christianos ergo mea sint sudaria. Quocirca Christus Dominus sine sudario, Lazarus cum illo ad vivos rediit, ut luculentum esset discrimen inter Lazarum resurgentem, sed denuò moriturum, & Christum mortis victorè, immortalitate supra omnes beatissimâ coronatum.

§. V. Quid mysterii fuerit, moriente Christo tumulos referari.

ALTERa erat quæstio: Quid mysterii, tumulos referari. Ex Matthæo discimus. Et monumenta aperta sunt, & multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Sed an non major fuisset gloria Resurgentis Christi, solum resurgere? Itais aliquoties minatus, Væ, inquit, qui prædaveris, nõmne & ipse prædaberis? Non est in orbe prædo similis mortis rapit ea omnibus omnia, terrâ manibusque, menduculos & reges juxrà habet, & istos & illos peræquè spoliat, petasos & diademata, ligones & scæptas eadem mergit foveâ. Mors orbis expilator & prædo, nemini non horribilis, nullum unquam se fortio-tem invasit, nisi illum unum atque unicum cruci suffixum. Væ tibi, mors rapacissima, quæ ab orbe condito innumera commisit furta, quæ tot milliones hominum spoliasti vitâ. Immanis bellua, quæ nescit parcere, doctos, indoctos; pauperes, opulentos; debiles, robustos; juvenes, adultos; senes, pueros, infantes, decrepitos sine delectu, vi pari abripit: omnes quos unquam vidimus, omnes de quibus aliquid audimus aut legimus, & quantula ea pars hominum est quam nõsse possumus;